

περιεχομένων εἰς τὸ φορτωτικὸν τοῦ Καλλιγᾶ. Ταῦτα δὲ πάντα κατὰ τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν εἰς τὴν Σύραν καὶ προσέτι 15% κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς ὅλης ποσότητος δι' ἀποζημιώσιν.

2ον) Ἡ εἰρημένη τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τῆς Σύρας, ὅπου ἔγινε τῶν πραγμάτων ἡ φόρτωσις.

3ον) Διαφυλάττεται τὸ δίκαιον εἰς τὸν Καλλιγᾶν ν' ἀπαιτήσῃ καὶ νὰ πληρωθῇ παρὰ τῶν αὐτῶν Κουκούτση καὶ Καπετανάκη ἀλληλεγγύως καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λείψαντος σίτου ἐκ τῶν ζητουμένων 412 κοιλῶν, ὡς λέγει, ἐὰν παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ἐκ τοῦ Τελωνείου τῆς Κεφαλληνίας, ὅτι ἀπεβίβασεν ἐκεῖ μόνον κοιλὰ 168 ἢ βατσέλια 126.

4ον) Ἀπορρίπτεται ἡ περὶ τῶν λοιπῶν πραγμάτων αἰτησίς τοῦ αὐτοῦ Καλλιγᾶ κατὰ τῶν ρηθέντων Καπετανάκη καὶ Κουκούτση, ὡς ἀναπόδεικτος.

5ον) Ἀπορρίπτεται ὡσαύτως πᾶσα ἄλλη αἰτησίς του περὶ ἀποζημιώσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ὀγδόην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου
Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκᾶς Ράλλης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 67

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2153 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸ Δικαστήριον συνοδεύουσιν τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὴν μεταξὺ Ἀμβροσίου Μαυρογορδάτου καὶ ἀδελφῶν Κούζοβικ καὶ Λουκᾶ Σγούτα διαφορὰν,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 8585 διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, διοριζούσης μέλος τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς τὸν κ. Διονύσιον Ὁρφανὸν διὰ τὴν προκειμένην μόνην ὑπόθεσιν,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ρωσικὸν Πρόξενον κ. Ἰω. Βλασσόπουλον ἀναφορὰν τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου δι' ἐαυτὸν καὶ τὸν Νικηφόρον Ἀμπανόπουλον τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1828, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι τὸν Αὐγουστον τοῦ 1825 ὁ Ἰωάννης Ζάκας μὲ τὴν πολάκκαν του κατέσχε περὶ τὸ ἀκρωτήριον Γάτα τῆς Κύπρου τὸ ρωσμπορικὸν βριγαντῖνον ἢ «Παναγία Τουρλιανή», προερχόμενον ἀπὸ Λαοδίκειαν τῆς Συρίας μὲ φορτίον σπόγγους, καὶ ἤρπασε διὰ τῆς βίας τὸ φορτίον του, ἀνῆκον εἰς τὸν ἀναφερόμενον καὶ τὸν Ἀμπανόπουλον, ὅτι μετεκόμισε τὸ φορτίον αὐτὸ ὁ Ζάκας εἰς τὴν Σύραν, ὅπου, συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν Σταματίου καὶ

Ἰω. Ν. Κούζοβικ, Λουκᾶ Σγούτα καὶ τῶν συνεταίρων των, τοὺς παρέδωκεν 90 σακκία σπόγγων, ἐκτὸς τῆς Σύρας, εἰς καιρὸν νυκτὸς καὶ εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, τοὺς ὁποίους ἔστειλαν ἀμέσως εἰς Τσεσμέ καὶ Σμύρνην μετὰ τὴν ρωσεμπορικὴν γολέτσιν «Λάμπω» τοῦ Ζαννέτου Ραφτοπούλου, πλαστογραφήσαντες εἰς τὴν δήλωσίν της, ὅτι ὁ αὐτὸς Ζάκας ἀπεβίβασεν εἰς Σύραν ἄλλα 18 σακκία· ὅτι εἰς Τσεσμέ καὶ Σμύρνην ἐμεσεγγύησε τὰ 90 σακκία καὶ ἐγκάλεσεν εἰς κρίσιν τὸν Λ. Σγούταν, ὅστις ἐκεῖ παριστάνετο ἀγοραστής τῶν αὐτῶν σπόγγων· ὅτι ὁ Σγούτας συνειδὼς τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἐδραπέτευσεν ἐκ Σμύρνης ἀρξαμένης τῆς κρίσεως· ὅτι δι' ἀποφάσεως ἐκεῖ ἐκδοθείσης ἀπέλαβε τὰ 90 σακκία τῶν σπόγγων, ἑλλιπῆ ὅμως κατὰ τὸ βάρος· ὅτι διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἑλλειψιν τῶν σπόγγων κατὰ τῶν ἀδελφῶν Κούζοβικ, Σγούτα καὶ τῶν συνεταίρων των· ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἀπόφασις τὸν διεφύλαξε τὸ περὶ ἀποζημιώσεως δίκαιον καὶ ὅτι ἐπομένως ἀπαιτεῖ τὴν ἑλλειψιν τῶν σπόγγων καὶ τὰς ζημίας του, ἀναβαινούσας ὁμοῦ εἰς δίστηλα 12.669,37 κατὰ τὴν σημείωσίν του,

Θεωρήσασα τὸ παρὰ τῷ δημοσίῳ Μνήμονι τῆς Σύρας γενόμενον ἐπιτροπικὸν τῆς 10 Αὐγούστου 1828, δι' οὗ ὁ Νικηφόρος Ἀμπανοπούλος κατασταίνει ἐπίτροπόν του τὸν Ἀ. Μαυρογορδάτον εἰς τὴν προκειμένην τῶν σπόγγων ὑπόθεσιν,

Θεωρήσασα τὸ ναυλοσυμφωνητικὸν τῆς 25 Ἰουλίου 1825, μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου Νικηφόρου Ἀμπανοπούλου καὶ Ἀμβροσίου Μαυρογορδάτου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Μαυρογορδάτος ναυλῶνει τὸ ρωσεμπορικὸν βριγαντίνον ἢ «Παναγία Τουρλίαν ἢ» καὶ καταθέτει συντροφικῶς μετὰ τοῦ Ἀμπανοπούλου 30.000 γρόσια δι' ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, ὑπογραμμένον παρὰ τοῦ Μαυρογορδάτου καὶ τοῦ Νικολάου Ξυδάκη, ἐπιτρόπου τοῦ Ἀμπανοπούλου,

Θεωρήσασα ἔντιμον τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Τουρλίαν ἢς» Εὐστρατίου Μ. Βλαστοῦ τῆς 11 Αὐγούστου 1825 ἐν Λαοδικείᾳ, δι' οὗ φαίνεται ἡ ποσότης καὶ ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὴν «Τουρλίαν ἢν» φορτωθέντων σπόγγων,

Θεωρήσασα συναλλαγματικὴν τῆς 11 Αὐγούστου 1825, ἐν Λαοδικείᾳ, δι' ἧς ὁ Δημήτριος Μαυρογορδάτος καὶ ὁ Εὐστράτιος Μιχαὴλ Βλαστὸς ὑπεχρεώθησαν πρὸς τὸν Παναγὴν Ἰω. Κούπα διὰ γρόσια 80.258 ¹¹/₄₀ μετὰ θαλάσσιον κίνδυνον πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ὅσων τοὺς ἐπώλησε σπόγγων,

Θεωρήσασα φορτωτικὸν τῆς 11/23 Αὐγούστου 1825 ἐν Λαοδικείᾳ, δι' οὗ φαίνεται ὅτι ὁ Βλαστὸς ἐφόρτωσεν εἰς τὴν «Τουρλίαν ἢν» διὰ Σύραν καὶ Σμύρνην 111 σακκία σπόγγους ψιλούς καὶ χονδρούς, ὁκάδες ὁμοῦ 4.100 καθαρὸν,

Θεωρήσασα τὴν δήλωσιν τοῦ βριγαντίνου ἢ «Τουρλίαν ἢ» τῆς 23 Αὐγούστου 1825 ν. παρὰ τοῦ ἐν Λαοδικείᾳ Αὐστριακοῦ Προξενείου, δι' ἧς φαίνεται ὅτι ὁ Βλαστὸς ἐφόρτωσε τοὺς εἰρημένους σπόγγους εἰς τὴν «Τουρλίαν ἢν»,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον τῆς Λεμεσοῦ τῆς Κύπρου δηλοποίησιν τοῦ ἐν θαλάσῃ δυστυχήματος, γενομένην παρὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ ρωσεμπορικοῦ βριγαντίνου ἢ «Παναγία Τουρλίαν ἢ» καὶ τῶν ναυτῶν του τὴν 29 Αὐγούστου 1825 ν.,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Βρετανικὸν Προξενεῖον τῆς Λεμεσοῦ τῆς Κύπρου χωριστὴν δηλοποίησιν τοῦ αὐτοῦ δυστυχήματος, γενομένην παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Τουρλίαν ἢς» Ε. Μ. Βλαστοῦ τὴν 29ην Αὐγούστου 1825 ν.

Θεωρήσασα τὴν ἐκ Καστελλορρίζου ἐπιστολὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς» πρὸς τὸν Ἀ. Μαυρογορδάτον καὶ κ. Νικηφόρον εἰς Σύραν τῆς 31 Ἰουλίου 1825, διὰ τῆς ὁποίας τοὺς δίδει πληροφορίας περὶ τῶν σπόγγων καὶ τοὺς ἀναγγέλλει ὅτι ἀναχωρεῖ τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ Λαοδίκειαν,

Θεωρήσασα τὴν ἐκ Μυκόνου ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου Βλαστοῦ πρὸς τὸν Ἀ. Μαυρογορδάτον εἰς Σύραν τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1825, διὰ τῆς ὁποίας τὸν γνωστοποιεῖ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Ζάκα καὶ τὸν διευθύνει τὰ ἔγγραφα τοῦ φορτίου, διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸ ἀναλάβῃ ὡς κτήτωρ αὐτοῦ,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Βρεταννικὸν Προξενεῖον τῆς Σύρας γενομένην διαμαρτύρησιν τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1825 ν. παρὰ τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου ἐναντίον τοῦ Ζάκα καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγορασάντων τοὺς σπόγγους,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Βρεταννικὸν Προξενεῖον τῆς Σύρας γενομένην διαμαρτύρησιν τοῦ αὐτοῦ Μαυρογορδάτου τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1825 ρητῶς κατὰ τοῦ Σταματίου Κούζοβικ, Εὐσταθίου Σουγδουρῆ καὶ ἄλλων ἀγοραστῶν τῶν αὐτῶν σπόγγων παρὰ τοῦ Ζάκα,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον τῆς Σύρας ἀντιδιαμαρτύρησιν τοῦ Στ. Κούζοβικ τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1825, διὰ τῆς ὁποίας ἀντιδιαμαρτύρεται κατὰ τοῦ Μαυρογορδάτου,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ αὐτὸ Προξενεῖον ἀντιδιαμαρτύρησιν τοῦ Εὐσταθίου Σουγδουρῆ κατὰ τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1825, διὰ τῆς ὁποίας δηλοποιεῖ ὅτι δὲν ἔλαβε καμμίαν μετοχὴν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν σπόγγων παρὰ τοῦ Ζάκα,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 862 τῆς 15 Αὐγούστου 1825 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας πρὸς τὸν Λιμενάρχην τῆς Σύρας, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν Ἀγγλον πλοίαρχον Σπένσερ τῆς φρεγάτας «Ν α ῖ ἁ δ ο ς» τὴν διεύθυνσιν τῆς πολάκκας τοῦ Ζάκα,

Θεωρήσασα τὸν ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1825 λογαριασμὸν τῶν ἀγορασθέντων καὶ παραδοθέντων εἰς τὸν Σγούταν σπόγγων παρὰ τοῦ Κούζοβικ, συνισταμένων εἰς 90 σακκία, ὀκάδας 3382 καθαρὰς,

Θεωρήσασα τὸ φορτωτικὸν τῆς 26 Αὐγούστου 1825, δι' οὗ ὁ Λουκάς Σγούτας ἐφόρτωσεν εἰς τὴν ρωσεμπορικὴν γολέταν «Λ ἁ μ π ω ν» τοῦ πλοίαρχου Ζαννέτου Ραφτοπούλου τὰ ρηθέντα 90 σακκία σπόγγων διὰ Σμύρνην καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φορτωτικοῦ προσθήκην τῆς 31 Αὐγούστου 1825, δι' ἧς φανερώνει ὅτι ἀπεβίβασεν εἰς Τσεσμέν σακκία 50,

Θεωρήσασα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Σύρᾳ Αὐστριακοῦ Προξένου πρὸς τὸν τῆς Σμύρνης τῆς 14 Νοεμβρίου 1825, δι' ἧς τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν β^{αν} ἡμέραν μετὰ τὴν ἐκ Σύρας ἀναχώρησιν τῆς γολέτας τοῦ Ραφτοπούλου, ὑπῆγεν εἰς τὴν Καγκελλαρίαν τοῦ ὁ Σταμάτιος Κούζοβικ καὶ τὸν εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ δύο ὥρας μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἐμβαρκάρισεν εἰς τὴν ρηθεῖσαν γολέταν 90 σακκία σπόγγων, τὰ ἔγραψεν ἰδιοχείρως εἰς τὴν δήλωσίν της, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὰ καταχωρήσῃ καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῆς Καγκελλαρίας του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοῦ ἠρνήθη ὁ Πρόξενος ὡς παράνομον,

Θεωρήσασα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Σύρᾳ Βρεταννικοῦ Προξένου πρὸς τὸν τῆς Χίου τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1825, δι' ἧς τὸν γνωστοποιεῖ τὴν παρὰ τοῦ Ζάκα ἀρπαγὴν καὶ

πώλησιν τῶν σπόγγων εἰς τὸν Κούζοβικ καὶ τὴν φόρτωσιν αὐτῶν εἰς τὴν γολέταν τοῦ Ραφτοπούλου καὶ προσκαλεῖ τὸν ζῆλόν του εἰς τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν ἐν Χίῳ Αὐστριακὸν Πρόξενον ἀναφορὰν τοῦ Νικηφόρου Ἀμπανοπούλου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1825, δι' ἧς ἀπαιτεῖ τὴν μεσεγγύησιν τῶν 50 σακκίων σπόγγων ἀποβιβασθέντων παρὰ τοῦ Σγούτα εἰς Τσεσμέν ἐπὶ τῆς αὐστριακῆς γολέτας «Πακιέτον τῆς Σύρας» καὶ τὴν δηλοποίησιν τῆς κατὰ συνέπειαν γενομένης μεσεγγυήσεως τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1825,

Θεωρήσασα τὸ διήγημα (processo) τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1825, γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐν Χίῳ Αὐστριακοῦ Προξένου, δι' οὗ δηλοποιεῖται ὅτι γενομένης τῆς ἐπὶ τῆς γολέτας «Πακιέτον τῆς Σύρας» μεσεγγυήσεως τῶν 50 σακκίων σπόγγων, ὁ πλοίαρχός της Διοδάτος Βουκάσοβικ εἶπε προφορικῶς ὅτι ἠγόρασε τοὺς σπόγγους καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ μεσεγγύου ὁ Ἰω. Ν. Κούζοβικ κ' ἔπειτα ὁ αὐτὸς πλοίαρχος Βουκάσοβικ ὡμολόγησεν ἐνόρκως ὅτι δὲν εἶναι ἰδικοὶ του οἱ σπόγγοι, ἀλλ' ὅτι παρεκαλέσθη ἀπὸ τὸν Κούζοβικ νὰ θέσῃ εἰς τὰ σακκία τὸ σημεῖον J. D. V. καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι τοὺς ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν Σγούταν,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃ Αὐστριακὸν Πρόξενον ἀναφορὰν τοῦ Πέτρου Μαρατσίνη, ἐπιτρόπου τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου, τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1825, δι' ἧς ἀπαιτεῖ τὴν μεσεγγύησιν τῶν εἰς τὴν γολέταν τοῦ Ραφτοπούλου σπόγγων, τὴν ἐκεῖ μετακόμισιν τῶν εἰς Τσεσμέ μεσεγγυηθέντων, τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Ραφτοπούλου, τῶν διαβατῶν καὶ τοῦ πληρώματός του, διὰ τὴν ἀπαιτουμένην κρίσιν,

Θεωρήσασα τὸ κατὰ συνέπειαν γενόμενον τὴν αὐτὴν ἡμέραν μεσεγγυὸν τῶν σπόγγων τῶν ἐπὶ τῆς γολέτας «Λάμπων» καὶ τὰς εἰς τὸ ἐν Σμύρῃ Προξενεῖον ὁμολογίας τοῦ πλοίαρχου Ζαννέτου Ραφτοπούλου, τοῦ γραμματέως του Μιχαὴλ Σακελλαρίου, τοῦ φορτωτοῦ Λουκά Σγούτα καὶ τῶν διαβατῶν Ἰακώβου Δ. Ράλλη καὶ Νικολάου Βλίσμα τῆς 20, 21, 22 Σεπτεμβρίου 1825,

Θεωρήσασα τὸ ἐν Σύρᾳ γενόμενον ἐξοφλητικὸν τοῦ Π. Κενταύρου πρὸς τοὺς ἀδελφούς Μαυρογορδάτου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1826, διὰ τοῦ ὁποίου φανερῶναι ὅτι ἐπληρώθη ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Μαυρογορδάτου γρόσια 2400 διὰ συνηγορίαν του εἰς τὴν τῶν σφουγγαριῶν, ἀρπαγέντων παρὰ τοῦ καπ. Ἰωάννου Ζάκα, διαφορὰν καὶ ὅτι τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦτο προεπιμαρτυρεῖται καὶ παρὰ τοῦ Σταματίου Κούζοβικ ὡς ἐφόρον,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ ἐν Σμύρῃ Αὐστριακὸν Γενικὸν Προξενεῖον γενομένην ἀπόφασιν τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1825, κατὰ συνέπειαν τῆς μεσεγγυήσεως τῶν σπόγγων, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεδόθησαν οἱ ρηθέντες σπόγγοι εἰς τὸν Μαυρογορδάτον, ὡς εἰς αὐτὸν ἀνήκοντες, καὶ τὸν διεφυλάχθη τὸ περὶ ἀποζημιώσεως δίκαιον,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἐν Σμύρῃ Αὐστριακὸν Γενικὸν Προξενεῖον διαμαρτύρησιν τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου καὶ Νικηφόρου Ἀμπανοπούλου τῆς 4 Νοεμβρίου 1825 κατὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἑλλειψιν τῶν σπόγγων εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἄλλας των ζημίας, δαπάνας καὶ τόκους, ὅσα τοὺς ἐπροξενήθησαν ἐξ αἰτίας τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του,

Θεωρήσασα τὴν ἔκθεσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου τῆς 21 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς παριστάνει ὅτι τὸν ἔλειψαν σπόγγοι ὀκάδες 730.68, ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποστηρίζοντα τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἀποδεικτικά,

Θεωρήσασα περιπλέον τὴν εἰς Σύρα διαμαρτύρησιν τοῦ Λουκᾶ Σγούτα, γενομένην μετὰ τὴν ἀπὸ Σμύρνης ἐπιστροφὴν του τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1825, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι ἀσχολεῖται νὰ διορίσῃ ἐπίτροπόν του διὰ τὴν εἰς τὸ ἐν Σμύρνη Αὐστριακὸν Προξενεῖον ἀρξαμένην κρίσιν καὶ διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως εἰς ἀπουσίαν του,

Θεωρήσασα τὴν παρὰ τοῦ Στ. Κούζοβικ παρουσιασθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Ἰω. Κούζοβικ πρὸς τὴν Δημογεροντίαν Τήνου τῆς 19 Νοεμβρίου 1828, διὰ τῆς ὁποίας δηλοποιεῖ ὅτι κάμνει ἐπίτροπόν του τὸν ἀδελφόν του Σταμ. Κούζοβικ διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ δίκαιά του εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν διαφόρων Ὑδραίων τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1825 ἐν Σύρα, περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ἰω. Ζάκας δὲν εἶναι πειράτης,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν ὑπογραμμένον ἀπὸ τινος Θανάσην Ἀϊβαλιώτην, γραφόμενον ὡς δημόσιον ζυγιστήν, περὶ τοῦ ὅτι ὁ Στ. Κούζοβικ ἐζύγισεν 90 σακκία σπόγγους εἰς τὴν πολάκκαν τοῦ Ζάκα κ' ἐπλήρωσε τὰ ζυγιστικά, χρονολογημένον τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1825 ἐν Σύρα,

Θεωρήσασα ἔγγραφον τῆς 29 Αὐγούστου 1825 ἐν Σύρα ὑπογραμμένον ἀπὸ Γιάννης Ἀποστόλης καὶ Κωνσταντῆς Γιαννούλας περὶ τοῦ ὅτι ὁ Κούζοβικ ἐπλήρωσε τὸ τελώνιον 90 σακκίων σπόγγων,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν τοῦ Γεωργίου Κρίσπη τῆς 20 Νοεμβρίου 1828 ἐν Σύρα περὶ τοῦ ὅτι εἶδε τὸν Κούζοβικ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Ζάκαν ποσότητά τινα μετρητῶν διὰ σπόγγους, τοὺς ὁποίους ἠγόρασε παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ζάκα,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν τοῦ Παύλου Νεγρεπόντε, σαράφη, τῆς 19 Νοεμβρίου 1828 ἐν Σύρα, περὶ τοῦ ὅτι ἔκαμε διάφορα νομίσματα τοῦ Κούζοβικ διὰ νὰ πληρώσῃ σπόγγους, τοὺς ὁποίους παρὰ τοῦ Ζάκα ἠγόρασε,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου, τοῦ Λ. Σγούτα καὶ τοῦ Σταματίου Κούζοβικ τῆς 3 καὶ 28 Νοεμβρίου καὶ τῆς 4 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τελευταῖον τὰς ἀνακεφαλαιώσεις τῶν αὐτῶν Ἀ. Μαυρογορδάτου, ἐνάγοντος, καὶ Λ. Σγούτα καὶ Στ. Κούζοβικ, ἐναγομένων, τῆς 18 καὶ 21 Δεκεμβρίου 1828 καὶ λοιπὰ ἔγγραφα,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἐπὶ πολὺ σκεψαμένη καὶ μελέτησασα τὴν ὑπόθεσιν, εὐρίσκει 3 τινα ἐξετάσεως ἄξια:

1ον) Τὴν ταυτότητα τῶν λεγομένων φορτωθέντων σπόγγων εἰς τὸ ρωσεμπορικὸν βριγαντῖνον ἢ «Παναγία Τουρλιανή» μὲ τὰ λεγόμενα ἀγορασθέντα παρὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του,

2ον) Τὴν καλῇ ἢ κακῇ πίστει ἀγορασίαν αὐτῶν,

3ον) Τὸ ποσὸν τῆς χρεωστούμενης ἀποζημιώσεως, ἂν ἡ ἀγόρασις δὲν δικαιολογηθῇ,

Μέρος Ι:

Περὶ μὲν τῆς φορτώσεως τῶν σπόγγων εἰς τὴν «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ν» ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἐγγράφων παρατηρεῖται:

1ον) Ὅτι ὑπάρχει ναυλοσυμφωνητικὸν μεταξὺ τοῦ Μαυρογορδάτου καὶ Ἀμπανοπούλου, δι' οὗ γίνεται δῆλον ὅτι συντροφικῶς ἐπεχειρίσθησαν τὴν φόρτωσιν τῶν σπόγγων εἰς τὴν «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ν», προκαταβαλόντες 30 χιλιάδας γρόσια διὰ κεφάλαια.

2ον) Ὅτι εἰς Συρίαν εὐρίσκετο σφουγγαρολογοῦν τὸ ἰονικὸν βριγαντῖνον τοῦ Παναγῆ Κούπα μετὰ τοῦ Δημητρίου Μαυρογορδάτου καὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἢ «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ν» ἐστάλη διὰ τὴν φορτώσιν ἐκεῖθεν τοὺς σπόγγους.

3ον) Ὅτι δι' ἀποπληρωμὴν τῶν φορτωθέντων σπόγγων ἐδόθη πρὸς τὸν αὐτὸν Κούπαν συναλλαγματικὴ 80258 ¹¹/₄₀ γροσίων παρὰ τοῦ Δ. Μαυρογορδάτου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» Εὐστρ. Μ. Βλαστοῦ, πληρωτέα εἰς Σύραν.

4ον) Ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» Βλαστός διὰ 2 ἐπιστολῶν του πρὸς τὸν Ἀ. Μαυρογορδάτον, τῆς μὲν γραμμένης ἐκ Καστελλορρίζου, τῆς δὲ ἐκ Μυκόνου, τὸν γνωστοποιεῖ εἰς Σύραν τὴν κίνησίν του πρὸς τὸ πλοῖον τοῦ Κούπα διὰ τὴν φόρτωσιν τῶν σπόγγων, τὴν φόρτωσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀρπαγὴν των παρὰ τῆς πολάκκας τοῦ Ζάκα,

5ον) Ὅτι τέλος πάντων ὑπάρχει φορτωτικόν, ἔντιμον καὶ δήλωσις δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι ὁ Εὐστρ. Μ. Βλαστός ἐφόρτωσεν εἰς Λαοδίκειαν ἐπὶ τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» 111 σακκία σπόγγων, ὁκάδων 4300, ὁμοῦ μὲ τὰ σακκία.

Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ἤρπασεν ὁ Ζάκας ἐκ τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» τοὺς εἰρημένους σπόγγους, παρατηρεῖται:

1ον) Ὅτι ὑπάρχει δηλοποίησις τοῦ δυστυχήματος γενομένη εἰς τὸ ἐν Λεμεσῶ τῆς Κύπρου Αὐστριακὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ πλοιάρχου τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» καὶ τῶν ναυτῶν του, δηλοποιούντων ὅτι κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Γάτα τῆς Κύπρου ἢ πολάκκα τοῦ Ζάκα τοὺς ἀφήρесе βία τὸ φορτίον των, συνιστάμενον εἰς σπόγγους.

2ον) Ὅτι ὑπάρχει ἄλλη χωριστὴ δηλοποίησις τοῦ αὐτοῦ δυστυχήματος γενομένη εἰς τὸ ἐν Λεμεσῶ τῆς Κύπρου Βρετανικὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» Βλαστοῦ, δηλοποιούντος ὡσαύτως τὴν μετὰ βίας ἀρπαγὴν τοῦ φορτίου τῶν σπόγγων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ζάκα. Παρατηρεῖται δὲ ὅτι, ἂν καὶ αἱ δύο αὗται δηλοποιήσεις δι' ἑλλειψιν τύπου δὲν ἰσχύουν ὥς τακτικὴ διαμαρτύρησις (*pro va di fortuna*), ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ διακεκριμένη καὶ ἔνορκος τοῦ πληρώματος ὁμολογία, δὲν δύνανται ὁμῶς νὰ μὴν ἐκκληφθῶσι καὶ ὥς ἐνδείξεις.

3ον) Ὅτι ἐνῶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δηλοποιήσεις ἔγινεν ἡ ἀρπαγὴ τοῦ φορτίου τῆς «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ς» τὴν 15 Αὐγούστου 1825, τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν μετὰ δώδεκα ἡμέρας, ὁ Ζάκας ἐπώλησεν εἰς τὴν Σύραν τοὺς σπόγγους καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν ποσότητα μὲ τοὺς φορτωθέντας εἰς τὴν «Το υ ρ λ ι α ν ῆ ν», διότι εἰς μὲν τὸν Κούζοβικ ἐπώλησεν 90 σακκία καὶ εἰς ἄλλον τινὰ ἐν Σύρᾳ σακκία 18, ὅλα ὁμοῦ σακκία 108.

4ον) Ὅτι ἐκ τῶν πωληθέντων παρὰ τοῦ Ζάκα σπόγγων τὰ 18 σακκία ἀποβίβα-

σθέντα εἰς τὴν Σύραν ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς» ὡς οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι σπόγγοι ἐξ ὧν συνίστατο τὸ φορτίον των.

5ον) "Οτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν πωληθέντων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ζάκα σπόγγων ἀγορασθέντων παρὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του καὶ ἀποσταλέντων εἰς Σμύρνην, ἐγνωρίσθησαν ἐκεῖ τὰ σημεῖα τὰ ἐπὶ τῶν σπόγγων τοῦ φορτίου τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς».

6ον) "Οτι τέλος πάντων ὁ αὐτὸς Κούζοβικ μαρτυρεῖ τὴν παρὰ τοῦ Ζάκα ἀρπαγὴν τῶν σπόγγων τοῦ Μαυρογορδάτου προσεπιμαρτυρῶν ὡς ἔφορος τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ Παναγιώτου Κενταύρου πρὸς τοὺς ἀδελφούς Μαυρογορδάτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ὁ Κένταυρος ἐπληρώθη παρὰ τῶν ἀδελφῶν Μαυρογορδάτου 2400 γρόσια διὰ τὴν συνηγορίαν του εἰς τὴν τῶν σφουγγαρίων ἀρπαγέντων παρὰ τοῦ καπετὰν Ἰωάννου Ζάκα διαφορὰν.

Εἰς τρόπον ὥστε ἐξ ὅλων τούτων τῶν παρατηρήσεων δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ζάκας ἤρπασε καὶ ἐπώλησε τοὺς ἐπὶ τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς» φορτωθέντας παρὰ τοῦ Βλαστοῦ σπόγγους.

Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ὁ Κούζοβικ καὶ οἱ συνεταῖροί του ἠγόρασαν τοὺς αὐτοὺς ἀρπαγέντας καὶ πωληθέντας παρὰ τοῦ Ζάκα σπόγγους, παρατηρεῖται:

1ον) "Οτι ὁ Ἄ. Μαυρογορδάτος ἐν Σύρα διεμαρτυρήθη τὴν 27 / 8 Σεπτεμβρίου 1825 (ἤγουν πρὶν ἀκόμη φθάσῃ ἐκεῖ τὸ γυμνωθὲν πλοῖον ἢ «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς»), πρὸς τὸν Βρεταννικὸν Πρόξενον κατὰ τῶν παρὰ τοῦ Ζάκα ἀγορασάντων τοὺς σπόγγους, διαδοθείσης φήμης, ὡς λέγει, ὅτι οἱ παρὰ τοῦ Ζάκα πωλούμενοι σπόγγοι ἦσαν τὸ φορτίον τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς».

2ον) "Οτι ἄμα φθάσαντος εἰς Σύραν τοῦ πλοίου ἢ «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ς» διεμαρτυρήθη κατ' ἐπανάληψιν τὴν 2 / 14 Σεπτεμβρίου 1825 καὶ οἱ ἀγορασταὶ τῶν σπόγγων ἔκαμαν ἀπάντησιν εἰς τὴν διαμαρτύρησίν του, ὀνομάζοντές την οἱ μὲν παράκαιρον, οἱ δὲ ἀρνούμενοι ὅτι μετέσχον εἰς τὴν ἀγοράν,

3ον) "Οτι τέλος πάντων οἱ αὐτοὶ ἐναγόμενοι παρὰ τοῦ Μαυρογορδάτου, Σταμάτιος Κούζοβικ καὶ Λουκάς Σγούτας, ὡμολόγησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὅτι ἠγόρασαν τοὺς σπόγγους αὐτοὺς παρὰ τοῦ Ζάκα.

Ἄλλ' ἂν καὶ ταῦτα πάντα συνάμα λαμβανόμενα ἀποδεικνύουν μὲ πλεονασμὸν (*esuberatamente*) τὴν ταυτότητα τῶν παρὰ τοῦ Ἄ. Μαυρογορδάτου ἀπαιτουμένων σπόγγων, ὑπάρχει μολοντοῦτο εἰδικωτέρα ἀπόδειξις ἐπισύρουσα κατ' ἐξαίρετον τὴν προσοχὴν τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡ ἀπόδειξις αὕτη εἶναι ἢ ἐν Σμύρνη ἐκδοθεῖσα ἀφ' ἑαυτῆς ἀπὸ δικαστικὴν ἐπιτροπὴν προεδρευομένην παρὰ τοῦ Καγκελλαρίου τοῦ ἐκεῖ Αὐστριακοῦ Προξενείου, ἐνεργοῦντος ἀντ' αὐτοῦ τοῦ Προξένου.

Πᾶς ἀπόφασις εἰς ξένην ἐπικράτειαν γενομένη, ἂν ἔγινεν ἀπὸ Δικαστήριον ἀνῆκον, ἂν ἔγινε τακτικῶς καὶ κατὰ τοὺς τύπους, ἐκλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ξένα κράτη ὡς ἀλήθεια. Μένει λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ἡ προκειμένη ἀπόφασις.

Αον) Ἄν ἔγινεν ἀπὸ Δικαστήριον ἀνῆκον,

Βον) Ἄν ἐφυλάχθησαν οἱ τύποι.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ Αον παρατηρεῖται:

1ον) Τὰ εἰς Τουρκίαν καὶ ἄλλα μὴ εὐνομούμενα κράτη Προξενεῖα, χαίρουσι δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἀπ' αὐτὰ προστατευομένων.

2ον) Ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ διαμένοντες, ὁδοιποροῦντες ἢ ἐμπορευόμενοι ὑπήκοοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, συμπεριλαμβανόμενοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Φράγκοι, ὑπόκεινται εἰς τῶν Προξενείων τὴν δικαιοδοσίαν, ἀποτελοῦντες χωριστὸν καὶ ἀλλότριον σῶμα ὡς πρὸς τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν.

3ον) Ὅτι τὸ εἰς Σμύρνην Προξενεῖον εἰς τὰς διαφορὰς τῶν ἀπ' αὐτὸ προστατευομένων διορίζει συνήθως δικαστικὰς ἐπιτροπὰς, συγκειμένας ἀπὸ εὐὐπολήπτους ἐμπόρους καὶ προεδρευόμενας παρ' αὐτοῦ τοῦ Προξένου ἢ εἰς ἀπουσίαν του παρὰ τοῦ νομίμως ἀντ' αὐτοῦ ἐνεργοῦντος.

4ον) Ὅτι ἐπειδὴ τὸ γυμνωθὲν πλοῖον ἢ «Τοὐρλιανή» ἦτο ρωσεμπορικόν, ἐπειδὴ ὁ σύντροφος τοῦ Μαυρογορδάτου Ἀμπανόπουλος ἦτον ὑπήκοος Ρῶσος, ἐπειδὴ ἡ γολέτα «Λάμπω», ἡ μεταβιβάσασα τοὺς σπόγγους εἰς Σμύρνην, ἦτο ρωσεμπορικὴ, ἐπειδὴ ὁ ἐν Σμύρνῃ Ὁμοῖρος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦτο συστημένος ὁ Σγούτας καὶ οἱ σπόγγοι, ἦτον ὑπήκοος Ρῶσος, ἐπειδὴ ὁ ἐν Σμύρνῃ Π. Μαρατσίνης, ἐπίτροπος διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ Ἀμπανοπούλου καὶ Μαυρογορδάτου, ἦτον Αὐστριακὸς κ' ἐπειδὴ τελευταῖον ὁ Σγούτας ἐκατηγορεῖτο ὡς κάτοχος ρωσικῆς ἰδιοκτησίας μετακομισθείσης εἰς Σμύρνην, ἡ ὑπόθεσις βέβαια ὑπήγετο εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ Αὐστριακὸν Προξενεῖον ἐνεργοῦν τότε καὶ διὰ τοὺς Ρώσους.

5ον) Ὅτι δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὁ Σγούτας ὅτι ἐγνώρισε τὴν ἰκανότητα τοῦ Δικαστηρίου ἐκείνου καὶ ὅτι συναίνεσεν εἰς τὴν κρίσιν του, διότι ἔχων διαβατήριον ἐκ Κυθήρων, καθὼς ὡμολόγησεν, ὅχι μόνον δὲν ὑπάρχει διαμαρτύρησις του καμμία εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ Βρετανικὸν ἢ ἄλλο Προξενεῖον περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Προξενείου καὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν εἰς Σύραν ἐπιστροφὴν του, ἀντὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἰκανότητος τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἐδηλοποίησεν ἐπισήμως ὅτι αὐτὸς εἰς τὴν Σμύρνην ἤνοιξε τὴν κρίσιν κατὰ τῶν μεσεγγυησάντων τοὺς σπόγγους καὶ ὅτι ἀσχολεῖται εἰς Σύραν νὰ διορίσῃ ἐπίτροπόν του διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ὅθεν ἀπὸ τὰς ἐκτεθείσας ταύτας παρατηρήσεις ἀποδεικνύεται ἀποχρώντως ὅτι ἡ εἰρημένη ἀπόφασις ἔγινεν ἀπὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ὡμολογήθη παρὰ τοῦ Σγούτα ἰκανὸν καὶ ἀνῆκον.

Περὶ δὲ τοῦ Βου, δηλαδὴ ἂν ἐφυλάχθησαν οἱ τύποι, παρατηρεῖται:

1ον) Ὅτι εἶναι ἄτοπος ἢ ἀντίρρησις ὅτι δὲν ἔγινε κάλεσις πρὸς τὸν Κούζοβικ διότι παρευρισκομένου εἰς Σμύρνην τοῦ Σγούτα, φαινομένου μὲν ἀγοραστοῦ καὶ κτήτορος τῶν σπόγγων, κατὰ τ' ἀνὰ χεῖράς του ἔγγραφα καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, ὄντος δὲ πραγματικῶς μετόχου καὶ πληρεξουσίου ἐπιτρόπου τῶν συνεταίρων του κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὁμολογίαν τῶν ἐναγομένων, ἡ παρουσία του μόνη ἀρκοῦσεν, ὡς ἐπαγγελλομένου τὸν ἀγοραστήν καὶ τὸν κτήτορα.

2ον) Ὅτι εἶναι ἐξ ἴσου ἄτοπος ἢ ἀντίρρησις ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα δὲν ἐστάλη πρὸς τὸν Σγούταν καὶ τὸν Κούζοβικ εἰς τὴν Σύραν· διότι ἐνῶ ὁ Σγούτας κατὰ τὴν ὁμολογίαν του ἔχαιρε τὴν γνωριμίαν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Αὐστριακοῦ Προξένου καὶ εἶχε

διαβστήριον ἐκ Κυθήρων, δὲν ἔπρεπε βέβαια οὐδὲ εἶχε φόβον νὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ Σμύρνην πρὶν τελειώσῃ ἡ κρίσις. "Οθεν, ἐὰν ὁ Κούζοβικ καὶ οἱ συνεταῖροί του δὲν ἔλαβαν τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν Σύραν, τοῦτο ὑπῆρξεν ἔλλειψις τοῦ δραπετεύσαντος πληρεξουσίου ἐπιτρόπου των Σγούτα.

3ον) "Οτι ἐὰν οἱ ἐναγόμενοι ἐνόμιζαν ἑαυτοὺς ἀδικηθέντας ἢ ἄτακτον τὴν γενομένην εἰς τὸ Προξενεῖον ἀπόφασιν, δὲν ἤθελαν ἀφήσει νὰ περάσῃ τοσοῦτος καιρὸς χωρὶς νὰ ζητήσουν δικαστικῶς καμμίαν ἱκανοποίησιν, δὲν ἤθελαν ἀφήσει ἀνενόχλητον τὸν ἐκ Σμύρνης δραπετεύσαντα πληρεξούσιον ἐπίτροπόν των, δὲν ἤθελαν ἀφήσει τὴν ὑπόθεσιν νὰ ἡσυχάσῃ μὲ τελειότητα διὰ τρία ὁλόκληρα ἔτη, ἕως οὗ ὁ Μαυρογορδάτος τοὺς ἐγκάλεσε τελευταῖον, ὡς κακῇ πίστει ἀγοραστὰς καὶ ὑπευθύνους εἰς τὴν ἀποζημίωσίν του.

Αἱ μέχρι τοῦδε περὶ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ἐκτεθεῖσαι παρατηρήσεις ἀποδεικνύουν τρανῶς ὅτι ἔγινε καὶ κατὰ τοὺς τύπους καὶ ἀπὸ Δικαστήριον ἀνῆκον. Ἀλλὰ παραβαλλομένης ἐν ταύτῳ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μὲ τὰς προεκτεθείσας περὶ τῆς ταυτότητος τῶν σπόγγων παρατηρήσεις καὶ συμπεριληφθέντων ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν περὶ τὴν ὑπόθεσιν περιστάσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐκλάβῃ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν εἰμὴ ὡς ἀποδεδειγμένην ἀλήθειαν.

Μέρος II:

Ἀποδειχθείσης οὕτω τῆς ταυτότητος τῶν σπόγγων τῶν φορτωθέντων εἰς τὴν «Τ ο υ ρ λ ι α ν ἦ ν», ἀρπαγέντων παρὰ τοῦ Ζάκα, ἀγορασθέντων παρὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του καὶ ἀπαιτουμένων παρὰ τοῦ Ἀ. Μαυρογορδάτου,

"Επεταὶ νὰ ἐξετασθῇ, ἐὰν ὁ Κούζοβικ καὶ οἱ συνεταῖροί του τοὺς ἡγόρασαν καλῇ ἢ κακῇ πίστει,

Παρατηρεῖται δέ:

1ον) "Οτι, ἐνῶ κατὰ τὸ παρουσιασθὲν ἔντιμον τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς «Τ ο υ ρ λ ι α ν ἦ ς» οἱ σπόγγοι κοστίζουσιν τὸ διπλοῦν σχεδὸν ἀφ' ὅσον ἐπωλήθησαν εἰς τὴν Σμύρνην, ἐνῶ εἰς τὴν Σμύρνην ἐπωλήθησαν πρὸς 48 καὶ 50 γρόσια ἢ ὁκᾶ, ὁ Κούζοβικ καὶ οἱ συνεταῖροί του τοὺς ἡγόρασαν εἰς τὴν Σύραν μόνον πρὸς 21 γρόσια τὴν ὁκᾶν, ἡγουν πολὺ ὀλιγώτερον παρὰ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς των.

2ον) "Οτι τοὺς ἡγόρασαν καὶ τοὺς παρέλαβαν ἀπὸ τὸν Ζάκαν εἰς καιρὸν νυκτός, ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον καὶ εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος, καὶ τοὺς ἀπέστειλαν εἰς Σμύρνην τὴν αὐτὴν νύκτα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν των ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

3ον) "Οτι ὁ Ζάκας ἦτο διακηρυγμένος πειράτης· τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 862 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς 15 Αὐγούστου 1825 πρὸς τὸν Λιμενάρχην τῆς Σύρας, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν κ. Σπένσερ, Ἀγγλον πλοίαρχον τῆς φρεγάτας «Ν α ἰ ἄ δ ο ς», ποῦ διευθύνθη ἡ πολάκκα τοῦ Ζάκα· ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς προεκτεθείσας διαμαρτυρήσεις τοῦ Μαυρογορδάτου, ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Σύρᾳ Βρεταννικοῦ Προξένου πρὸς τὸν τῆς Χίου, δι' ἧς τὸν γνωστοποιεῖ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Ζάκα καὶ προσκαλεῖ τὸν ζῆλόν του πρὸς κατάσχεσιν τῶν σπόγγων, καὶ τελευταῖον ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν ἐν Σύρᾳ Βρετ. Προξένον ἐπιστολὴν τοῦ ἐκεῖ

Ἐπάρχου, δι' ἧς τὸν προσκαλεῖ νὰ τὸν παραδώσῃ τοὺς παρὰ τοῦ Ζάκα ἀρπαγέντας 18 σακκίων σπόγγους, εὐρισκομένους εἰς τὸ Προξενεῖόν του.

4ον) Ὅτι ὁ Κούζοβικ ἠγόρασε τοὺς αὐτοὺς σπόγγους παρὰ τοῦ Ζάκα, χωρὶς νὰ ἴδῃ καὶ χωρὶς νὰ προϋπάρχῃ ἀπόφασις δικαστικὴ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Σγούτας ἔγινε μέτοχος τῆς ἀγορᾶς τοῦ Κούζοβικ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ γνωρίζων τὸν πωλητὴν Ζάκαν καὶ ὅλας τῆς πωλήσεως τὰς περιστάσεις, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν.

Ἐὰν ὁμως εἰς τὰς οὐσιώδεις ταύτας παρατηρήσεις προστεθῇ ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκπλεύσεως τῆς πολάκκας τοῦ Ζάκα, ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως καὶ ἀγοραῖς τῶν σπόγγων, ἡ βιαία των ἀποστολὴ εἰς τὴν Σμύρνην, ἡ πρὸς τὸν Σγούταν παράδοσις των χωρὶς οὐδεμίαν συμφωνίαν, αἱ ἀντιφάσεις τοῦ Κούζοβικ μὲ τὸν Σγούταν, δῦσχυριζομένου τοῦ μὲν ὅτι οἱ σπόγγοι ἐζυγίσθησαν κ' ἐπληρώθη τὸ τελώνιον των, τοῦ δὲ ὅτι ἐλήφθησαν ἀζύγιστοι κ' ἐλεύθεροι Τελωνείου· ἔὰν προστεθῇ ὅτι ὁ συνεταῖρός των Σουγδουρῆς ἠρνήθη τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν μετοχὴν του, ὅτι εἰς Τσεσμέν ὁ Βουκάσοβικ ἠλλάξε τὰ ἐπὶ τῶν σακκίων σημεῖα τῶν ἀποτεθέντων εἰς τὴν γολέταν του κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰω. Κούζοβικ καὶ τοῦ Σγούτα, ὅτι εἰς Σμύρνην ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἐπὶ τῶν σακκίων πρωτότυπα σημεῖα, ὅτι ἐδραπέτευσεν ὁ Σγούτας ἀπὸ τὴν Σμύρνην ἀρξαμένης τῆς κρίσεως· ὅτι τέλος πάντων ὁ Κούζοβικ ἐπλαστογράφησε τὴν δήλωσιν τῆς γολέτας «Λάμπω» καὶ ὅτι οἱ ἐναγόμενοι διετήρησαν τριετὴ σιωπὴν μετὰ τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν παρὰ τοῦ Προξενείου. Ἐάν, λέγωμεν, προστεθοῦν ὅλα ταῦτα, δὲν μένει πλέον οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κούζοβικ καὶ οἱ συνεταῖροί του ἠγόρασαν κακῇ πίστει τοὺς σπόγγους συνειδότες τὴν ἀρπαγὴν των.

Μέρος III:

Ἀποδειχθείσης οὕτω καὶ τῆς κακῇ πίστει γενομένης ἀγορᾶς τῶν σπόγγων παρὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του,

Ἐπεται νὰ ἐξετασθῇ ὁ βαθμὸς τῆς πρὸς τὸν Μαυρογορδάτον χρεωστούμενης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν ἐναγομένων,

Παρατηρεῖται δέ:

1ον) Ὅτι ὁ Μαυρογορδάτος ἀπαιτεῖ: Πρῶτον, ποσότητα σπόγγων, οἱ ὅποιοι λέγει ὅτι τὸν ἔλειψαν· Δεύτερον, ὅσα ἔξοδα ὑπέφερε διὰ τοῦ πράγματος τὴν διαδί-
κασιν· καὶ Τρίτον, τοὺς ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως καὶ ἐξόδων τόκους.

2ον) Ὅτι περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν σπόγγων (διὰ τὴν ὁποίαν καὶ διεμαρτυρήθη εἰς τὸ ἐν Σμύρνην Αὐστριακὸν Προξενεῖον, παραλαβὼν τοὺς σπόγγους) ἐκτὸς τῆς διαμαρτυρήσεως αὐτῆς ἔχομεν πρὸς βεβαίωσιν τρία διδόμενα: α) Τὸ εἰς Λαοδικεῖαν φορτωτικόν, ἔντιμον (fattura) καὶ δήλωσιν τοῦ βριγαντίνου «Τοὺρλιανή», δι' ὧν δηλοῦται ἡ φορτωθεῖσα καὶ ἀρπαγεῖσα παρὰ τοῦ Ζάκα ποσότης, β) Τὸ ἔντιμον καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ Κούζοβικ καὶ τοῦ Σγούτα, δι' ὧν δηλοῦται ἡ παρ' αὐτῶν ἀγορασθεῖσα ποσότης, γ) Τὸ ἔγγραφον τοῦ πλοιάρχου τῆς Αὐστριακῆς πολεμικῆς γολέτας «Ἀρετούσης», τὸ μαρτυρικὸν διαφόρων ἐμπόρων περὶ ζυγίου τῆς Σμύρνης

καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐν Χίῳ καὶ Σμύρῃνῃ Αὐστριακῶν Προξενείων, δι' ὧν δηλοῦται ἡ ποσότης τὴν ὁποίαν ὁ Μαυρογορδᾶτος παρέλαβεν εἰς Σμύρνην μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

3ον) Ὅτι διὰ τῆς συμπαραβολῆς τῶν τριῶν ρηθεισῶν ἐπισήμως ἀποδεδειγμένων ποσοτήτων, ἐξάγεται ἔλλειψις σπόγγων πολλὰ ἐπαισθητὴ ἐκ τῶν 90 σακκίων τῶν ἀγορασθέντων παρὰ τοῦ Κούζοβικ καὶ τῶν συνεταίρων του, χωρὶς νὰ συμπεριληφθῇ ὁ ἐκ τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνχμηρότητος τῶν σπόγγων ἔλλειψις καὶ χωρὶς νὰ συνυπολογισθοῦν τὰ τρία ἀπ' ἀρχῆς λείψαντα σακκία ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἤρπασεν ὁ Ζάκας ἀπὸ τὴν «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ν».

4ον) Ὅτι διὰ τῶν σπόγγων τὴν ἔλλειψιν ἀποδειχθεῖσαν, εἶναι ὑπόχρεοι οἱ ἀγορασταὶ νὰ τὴν ἀποδώσουν, καὶ ἂν ἤθελαν ἀποδειχθῇ ὅτι τοὺς ἀγόρασαν καλῇ πίστει.

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίον Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

1ον) Ὁ Σταμάτιος Ν. Κούζοβικ καὶ ὁ Λουκᾶς Σγούτας καὶ οἱ συνεταῖροί των, ὡς κακῇ πίστει καὶ συνειδότες ἀγορασταὶ πειρατευμένων πραγμάτων, καταδικάζονται ἀλληλεγγύως ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν Ἀμβρόσιον Μαυρογορδᾶτον δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του τὴν τιμὴν τῶν ἐλλειψάντων σπόγγων, καθὼς ἐπωλήθησαν εἰς Σμύρνην τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1825 καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ τότε τρέχουσαν τῶν νομισμάτων τιμὴν, ἢ δ' ἔλλειψις αὕτη θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ δοκίμους.

2ον) Οἱ αὐτοὶ καταδικάζονται ἀλληλεγγύως ἔτι ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν αὐτὸν Μαυρογορδᾶτον ὅλα τὰ διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν σπόγγων γενόμενα ἔξοδα καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ὅλης ποσότητος τῆς ἐλλείψεως καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ τόκου.

3ον) Οἱ τόκοι προσδιορίζονται ἀνὰ 10 τὰ % ἑτησίως, ἀρχόμενοι διὰ μὲν τὴν ἔλλειψιν τῶν σπόγγων ἀφ' ὅτου ὁ Μαυρογορδᾶτος διεμαρτυρήθη εἰς τὸ ἐν Σμύρῃνῃ Αὐστριακὸν Προξενεῖον, ἤγουν τὴν 4ην Νοεμβρίου 1825 μέχρι τὴν σήμερον, διὰ δὲ τὰ ἔξοδα ἀφ' ὅτου ἤρπάγησαν οἱ σπόγγοι.

4ον) Κατὰ συνέπειαν τῶν εἰρημένων τέσσαρες δόκιμοι, ἀνὰ δύο παρ' ἐκάστου τῶν μερῶν ἐκλεκτέοι, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ τρία προρρηθέντα διδόμενα, ἤγουν, αον) τὴν φορτωθεῖσαν εἰς τὴν «Τ ο υ ρ λ ι α ν ῆ ν» ποσότητα τῶν σπόγγων κατὰ τὴν δήλωσιν καὶ τὸ φορτωτικόν, βον) τὴν πωληθεῖσαν παρὰ τοῦ Ζάκα, καὶ γον) τὴν παραληφθεῖσαν εἰς Σμύρνην παρὰ τοῦ Μαυρογορδάτου κατὰ τὰ παρουσιασθέντα εἰς τὸ Δικαστήριον ἀποδεικτικά, ὡσαύτως καὶ τὴν παρουσιασθεῖσαν σημείωσιν τῶν ἐξόδων του, καὶ σκεψάμενοι περὶ τούτων θέλουν προσδιορίσει κατὰ τὸ δίκαιον τὴν ἐλλείψαν ποσότητα ἐκ τῶν πωληθέντων παρὰ τοῦ Ζάκα σπόγγων καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν, ὡς ἐπωλήθησαν τότε εἰς Σμύρνην, καὶ προσέτι τὴν ποσότητα τῶν ἐξόδων τοῦ Μαυρογορδάτου. Οἱ δὲ τόκοι θέλουν πληρωθῇ, ὡς προεῖρηται, ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς αὐτῆς ἐλλείψεως καὶ τῶν ἐξόδων, τῆς προσδιορισθησομένης παρὰ τῶν δοκίμων καὶ συναποδοθησομένης μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν εἰς τὸν Ἀμβρόσιον Μαυρογορδᾶτον παρὰ τοῦ Κούζοβικ, Σγούτα καὶ τῶν συνεταίρων των.

5ον) Ἄν τύχη διαφωνία μεταξὺ τῶν δοκίμων, οἱ αὐτοὶ δόκιμοι ἐκλέγουν πέμπτον, ἢ ἂν δὲν συμφωνήσουν περὶ τοῦ πέμπτου, ἡ ἐκλογή γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

6ον) Διὰ τὰ τρία μὴ πωληθέντα σακκία σπόγγων παρὰ τοῦ Ζάκα καὶ τὰ ἐπακό-

λουθα, διαφυλάττεται εἰς τὸν αὐτὸν Μανρογορδᾶτον καὶ συντρόφους του πᾶν δίκαιον κατὰ τοῦ Ζάκα καὶ ὁποίου ἄλλου ἀνήκει.

7ον) Ἀπορρίπτεται ἡ ἀνταπαίτησις περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ Κούζοβικ, Σγούτα καὶ τῶν συνεταίρων των.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἕκτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 68

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 8 διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, συνοδεύουσας τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὸ αὐστριακὸν τραβάκολον «Πέρον» τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Ξίγκα,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν Μοίραρχον κ. Ἀντώνιον Κριεζῆν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη τῆς 18 Ἰανουαρίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν αὐτὴν νύκτα κατέσχε τὸ εἰρημένον αὐστριακὸν τραβάκολον «Πέρον», ἔξω τῆς Πρεβέζης περὶ τὰ δύο μίλια μὲ φορτίον σιτάρι, παξιμάδι, βαρέλια κενὰ καὶ ρύζι,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ κατασχετοῦ ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου Ν. Ξίγκα τῆς αὐτῆς ἡμέρας,

Θεωρήσασα τὴν ἐκ Τεργέστης ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ αὐτοῦ τραβακόλου, τῆς 26 Νοεμβρίου 1828, δι' ἧς φαίνεται διευθυνόμενον εἰς Πάτρας,

Θεωρήσασα τὴν ὀπισθοθεώρησιν τῆς αὐτῆς πιστοποιήσεως ἐκ Κερκύρας διὰ Πάτρας καὶ Νεόκαστρον, γενομένην κατ' ἐπανάληψιν τὴν 2, 12, 21 καὶ 29 Ἰανουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὸ φορτωτικὸν τῆς 24 Νοεμβρίου 1828, δι' οὗ ὁ Ἀντώνιος Καστελλάνοβικ ἐφόρτωσεν ἐπὶ τοῦ ρηθέντος τραβακόλου ἀπὸ Τριέστι διὰ Πελοπόννησον καὶ Ἀρχιπέλαγος 400 στάγια σίτου, παξιμάδι, 1000 τάλλ. μετρητὰ καὶ 31 βαρέλια κενὰ, ὅλα ἰδικά του,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Μοιράρχου κ. Ἀντωνίου Κριεζῆ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1829, συνοδεύουσας τὰ ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ τραβακόλου,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τῶν ὁδηγῶν τοῦ τραβακόλου, τοῦ Αὐστριακοῦ πλοιάρχου Ν. Ξίγκα καὶ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ τῆς 11ης καὶ 12 Φεβρουαρίου 1829,